
Yolanda Prats Forés

QUATRE ANYS PER AL RECORD

Quan ja fa quasi quatre anys me van dir que com a associada de la unió musical covarxina me van proposar com a candidata a les eleccions de 26 de gener de 2006 no em va saber ni bé, ni malament, realment no sabia què significava ser membre de la directiva, és a dir no sabia les tasques, la llavor que es realitzava, si hi havia molta feina o poca, simplement era una associada més que acudia als concerts a l'hora indicada, escoltava a la banda en els seus passacarrers, ball del pla, etc. i fins a ací la meua preocupació, no podia ni imaginar-me què hi havia darrere de cada actuació, de cada acte, com funcionava internament la societat..

Jo ja havia format part de la directiva d'altra associació, en refereixo a l'APA que és com es deia abans i de la que guardava un bon record i estava satisfeta d'haver segut, i haver fet tot el que vaig saber en aquells quatre anys primer i un any més quan les meues filles estudiaven segon curs d'ESO, per tant, per què no ser de la unió musical si és que eixia elegida?

El resultat de les votades va voler que jo fora una més dels membres de la directiva. El president de llavors era Jose Vicente Albert, i va ser ell qui em va convocar a la primera junta que va ser el començament de diverses reunions per a tractar els temes i prendre les oportunes decisions com a membres de la directiva que érem. Tots ens coneixíem, ja que érem veïns del poble, però eixes reunions i eixa comunicació van fer que la relació s'aprofundira, tenint més confiança i franquesa i és que teníem una cosa en comú: tots anhelàvem el mateix objectiu, i era fer una societat fortificada i unida que es mantinguera en el temps i cada dia poguera ser millor. Apreníem dels nostres errors i intentàvem fer-ho millor en altra ocasió.

Vam estar junts dos anys, fins al 2 de desembre de 2007 en que unes noves eleccions van canviar a la meitat de la junta i sis associats que ja portaven quatre anys van donar pas a sis de nous. Una altra vegada érem dotze persones en la directiva, que també totes ens coneixíem, i poc vam tardar en ser un gran equip que continuave tenint el mateix i únic objectiu. Sempre hem estat molt units i ni diferents idees u opinions que hagem pogut tenir, ni l'edat que va des de 23 anys fins a 64 anys ha estat cap impediment. Tots hem segut companys i dedicats a fer la nostra tasca.

Parlant de tasca, vos diré que és com en totes les coses, fins a que no les fas no saps realment el treball que cada cosa comporta. Primerament fem les reunions que solen ser per la nit després de sopar o en diumenge per la vesprada, perquè tots ens dediquem a la nostra professió i no tots coincidim en les nostres hores lliures. Ja se sap, com som moltes persones cadascuna dóna la seua opinió i no sempre hem coincidit a la primera, per això se'ns ha fet tard i noensem que a l'endemà hi ha que matinar per a anar a treballar.

Per a donar-vos una idea, preparar un Concert de Santa Cecília significa: Demanar la pista a l'ajuntament per escrit,

invitar per escrit també als membres de l'ajuntament, a les dames i regines, al jutge de pau, al president de la Caixa Rural i Cooperativa, al mossèn. Invitar també als nous músics i als pares. Demanar l'equip de so, el muntatge de l'escenari i les cadires a l'ajuntament. Repartir el cartell pels comerços i bars del poble. Carregar els instruments i els faristols des de la casa de la Música a la Pista i en acabar el concert tornar-los. Confeccionar els diplomes per als nous músics i el programa de mà per als assistents. Pensar la quantitat de menjar que necessitem pel sopar dels músics i demanar-lo a les tendes del poble, demanar la beguda, la disco-mòbil per després de sopar, parar les taules, i molt important, quedar a l'endemà i netejar bé la Pista de la Ravaleta per a que quede neta per a poder-la utilitzar altres veïns. Tot són coses que pareix que no són importants, però que s'han de pensar i de fer i la directiva és l'encarregada de portar-les a terme.

Però açò sols és una part, ja que com en qualsevol societat hi ha que portar una comptabilitat, cobrar les quotes als associats i portar el llibre de socis reflectint les baixes i altes, cobrar als xiquets que estudien, pagar al director i als professors, demanar els trajos per als músics. Demanar subvencions a l'ajuntament, a la Diputació, a la Federació de Societats Musicals i demés que puguen sortir. Acudir a les Assemblees de la Federació. Organitzar l'audició final de curs per als educands. Fer reunions amb el director per a proposar activitats i objectius. Organitzar els desplaçaments per als concerts fora vila, planificar algun viatge, etc. I més coses que ara no venen a la memòria, però no per això són menys importants.

Però com és una tasca que es fa entre tots, individualment eixim a menys, i com és pel bé de la nostra societat, tal com diu el refrany: "carga a gusto no pesa". És per aquest motiu, que ara que ja no estaré en la directiva, quan assistiré a un concert o esdeveniment pensaré en l'organització i la tasca que hi ha darrere i tot el treball que comporta.

Personalment estos quatre anys han passat de pressa i crec que tant jo com els meus companys que ara també s'acomoden com a membres de la directiva, hem fet tot allò que hem pogut dintre de les nostres possibilitats i ens sentim orgullosos per haver pogut participar activament en el funcionament de la societat.

Suposo que no a tots els associats i veïns en general, els haurà paregut bé tot el que hem dut a terme, però dir que nosaltres ho hem realitzat amb la nostra més bona intenció, i per això és bo i positiu que la junta es renove bianualment, per a donar pas a persones amb noves idees i il·lusions, ja que d'una manera o d'un altra tots volem el millor per a la Unió Musical Covarxina.

Des d'ací dono l'enhorabona als nous membres i dir-los que si en alguna cosa els puc ajudar ja saben on em tenen i als meus companys que encara continuaran, dir-los que ha estat un plaer compartir estos dos anys amb ells i els desitjo que continuen amb les mateixes ganes la seua llavor en bé de la Música, perquè a la fi és allò que ens uneix en aquest compromís. Molta sort per a tots i fins sempre.
